Termenul de cinci zile pentru raportările e-Factura: Modul de calcul recomandat de MF este problematic și încalcă norme legale în vigoare

Autor: Cristina Săulescu – Cabot Transfer Pricing

Ministerul de Finanțe a publicat un comunicat de presă în care explică punctual că termenul limită pentru transmiterea facturilor în sistemul RO e-Factura este de cinci zile calendaristice de la data emiterii facturii. Inițial, informarea a fost publicată sub forma unei postări pe pagina de Facebook a instituției și ulterior a fost preluată și pe site-ul oficial al ministerului în aceeași formă, pentru a-i da, probabil, mai multă greutate juridică. Chiar și așa, însă, publicarea informală a acestei clarificări, sub forma unui comunicat de presă, are o valoare juridică scăzută și nu oferă la fel de multă siguranță companiilor ca o modificare formală a legislației. În plus, însuși modul de calcul propus de minister contrazice normele tradiționale și general aplicabile pentru calcularea termenelor în legislația românească.

Informarea a fost publicată în secțiunea e-Factura de pe site-ul Ministerului de Finanțe *(aici, în format integral)* și stabilește că termenul pentru raportarea facturilor în sistemul RO e-Factura este calculat pe zile calendaristice, din ziua următoare celei în care a fost emisă factura, și expiră în cea de-a 5-a zi, indiferent că aceasta este o zi lucrătoare sau nelucrătoare.

Instituția oferă și două exemple pentru clarificare:

- dacă o factură este emisă pe data de 5 august, termenul

începe să curgă din ziua următoare, respectiv din 6 august, și se consideră încheiat în data de 10 august, subliniind că o factură transmisă în sistemul RO e-Factura pe 11 august se consideră a fi transmisă cu întârziere.
- în cazul unei facturi emise pe 31 iulie, aplicând același raționament, ultima zi în care contribuabilii pot trimite prin sistem factura ar fi 5 august.

Problematic este că regulile propuse informal de minister par să contrazică normele Codului de procedură civilă, acolo unde este reglementat un termen general de calcul al termenelor, aplicabil ori de câte ori nu există o normă specială care să prevadă un mod de calcul propriu și care să fie aplicabil în anumite situații punctuale.

În prezent, cadrul legal al e-Factura, reprezentat de OUG 120/2021, nu prevede niciun mod specific de calcul al termenelor de raportare în e-Factura, astfel că, potrivit normelor de tehnică legislativă în vigoare, ar trebui ca modul general de calcul al termenelor să fie preluat din Codul de procedură civilă. Acest act normativ stabilește că atunci *„când termenul se socotește pe zile, nu intră în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua când acesta se împlinește”*, iar când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește automat până în prima zi lucrătoare care urmează.

Cu toate acestea, Ministerul a decis să stabilească un termen în zile calendaristice și să utilizeze o altă procedură de calcul care nu exclude ultima zi din calcul, sugerând că autoritățile își doresc ca facturile să fie încărcate în sistem în cel mai scurt timp posibil.

Clarificarea oferită de Ministerul de Finanțe subliniază și o altă problemă importantă: instituția a ales să publice interpretarea sa într-un comunicat de presă, care are o valoare juridică redusă și nu oferă asigurări reale de

coerență și predictibilitate a normelor fiscale. În loc să opteze pentru o modificare legislativă clară și formală, care ar fi adus mai multă siguranță juridică și ar fi putut preveni potențiale conflicte juridice, MF a făcut această clarificare într-un cadru informal și neobligatoriu.

Deși recomandăm întru totul conformarea cu interpretarea MF pentru a evita conflictele cu autoritățile fiscale, considerăm totuși că această interpretare poate fi contestată în instanță. Ca urmare a acestei contradicții cu normele Codului de procedură civilă, care oferă un mod de calcul al termenelor mai flexibil decât cel oferit de Ministerul de Finanțe printr-un simplu comunicat de presă, considerăm că atâta timp cât legislația e-Factura nu se modifică în sensul includerii unui mod de calcul al termenului într-un act normativ, amenzile aplicate pentru întârzieri de o zi pot fi contestate de companii în cadrul unor litigii fiscale, unde se pot obține soluții favorabile de la judecători.